

og jeg kan slutte mig til, hvad den samme ærede Taler har sagt, at saadanne Punkter nærmere maatte bestemmes, naar der kommer en Entrepreneur, med hvem der skal træffes endelig Accord. I Loven kunne jo kun Grundprinciperne fremsættes, men hvorvidt der til 3die Behandling kan foretages en Redactionsforandring, maa jeg forbeholde Udvalget at overveie.

Nørgaard: Naar den ærede Ordfører har udtalt, at det vilde være et stort Spørgsmaal, hvilken Provinds der vilde staae sig bedst ved at bære sin egen Rentegaranti, da kan jeg dertil svare, at jeg ikke troer, man behøver at gaae ret langt tilbage i den finantstellige Historie for at finde endog nogle Milktioner, som ere brugte til Fordeel for Derne, medens der i den Tid saa godt som Intet er givet for Jylland, og jeg troer saaledes ikke, at den Bemærkning, som den ærede Ordfører der fremsøgte, rammer mine Bemærkninger eller mit Forslag. Naar Ordføreren forøvrigt har talt om, at det var umuligt for Staten at udføre noget saadant Anlæg, naar de enkelte Grene kunne modsætte sig det, da har jeg slet ikke talt derom, jeg har kun talt om en lige Fordeling mellem de forskjellige Landsdele. Og naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) har fundet det meget billigt, at man gif saa forskjelligt frem mod de forskjellige Landsdele og beskattede den ene Landsdeel forskjelligt fra den anden, da skal jeg slet ikke indlade mig videre derpaa, idet en sliq Argumentation kun tjener til Beviis paa, hvor forskjellige Begreberne hos de enkelte Medlemmer kunne være om hvad der er Ret, og i Særdeleshed naar man vil see hen til den Ret, der var til, før Lovgiveren begyndte sin Virksomhed. Endelig glæder det mig dog meget at høre, at det er den ærede Indenrigsministers Mening fuldstændig — her efter at gennemføre det heromtalte Princip; thi det er jeg i saa Fald meget fornøiet med, men jeg haaber da ogsaa, at det ikke skal gennemføres paa en eenfaldig Maade, men eens for alle Kongerigets Provindser. Og jeg kan heller ikke indsee anden Udvei, end at man enten maa komme bort fra dette Princip, eller

ogsaa maa man gennemføre Principet. consequent og ikke eenfaldigt, saaledes som steet er i et enkelt Tilfælde.

Grundtvig: Det er vistnok ikke nogen Sjældenhed hverken her eller andetsteds at blive i høj Grad misforstaaet, men Måge til den complete Misforstand, som den ærede Ordfører ved denne Leilighed, jeg vil ikke sige gjorde sig skyldig i, men fremtraadte med, har jeg dog ikke seet i Hast. Her vilde det altsaa paa ingen Maade nytte mig atter at give en Forklaring over hvad jeg sagde, og som jeg efter den Kundskab, jeg har til Modersmaalet, har udtalt saa tydeligt, som jeg kunde, og jeg skal heller ikke tale om, hvad den ærede lovsyndige Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl) indvendte, thi ogsaa han talte kun imod, hvad jeg ikke havde sagt, og glemte at berøre, hvad jeg havde sagt. Den ærede Indenrigsminister er da den eneste, paa hvis Svar jeg kunde høre, at han baade vidste, hvad det var jeg vilde sige, og at han ogsaa vilde svare derpaa. Han lod nemlig ikke, som jeg havde sagt, at i nærværende Tid og under de nærværende Statsforhold kunde f. Ex. en Expropriation aldeles undgaaes, og han lod ikke, som om Talen var om ethvert personligt Bidrag, som en Statsborger maa give til de almindelige Foretagender, men han viste, at han — som vi Alle naturligtvis i Grunden gjøre — kendte Forskjellen imellem hvad der paalægges os ved almindelige Skattelove og hvad der paabydes os ved en Undtagelse som et Tillæg for en enkelt Klasse, en enkelt Commune, meer eller mindre udstrakt, ligesom for en enkelt Mand. Han viste, at han havde forstaaet det ret godt, og hvad han derfor undlod at svare paa, var det, som jo ikke er godt at svare paa, nemlig, at det, hvorledes det saa end hænger sammen med det Dyrige, er ubilligt, at de Communer i Jylland, som den første Jernbane der træffer paa, skulle bære større Byrder, end man paalagde de sjællandske Communer, da man anlagde den første Jernbane der. Hvad det Dyrige angaaer, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister gav mig Svar, da maa jeg sige, at dette jo var langt fra at være fyldestgjørende, thi, saavidt jeg hørte, ansøgte han ikke nogen Grund for, at dette Fo-